

ASTO ZURIYA ETA ASTO BELTZA;

Mendiyan ikusirik
alkar apartera,
eta bildurik biyak
zelaicho batera,
zuriyak esan zion
beltzez janziyari,
jai zer poza zaidan gaur
igarotzen neri!
janzi mudatuko bat
billatzeaz emen,
bada gure aldean
ez orain ta ez len,
ezta ikusi izan
zuriyak besterik,
eta ez ta espero
ere ikusterik;
ala gogaitutzen nau
ni an bizitziak,
beti zuriyak baizik
ez ikusitziak;
eta det nik egunen
batian igasi
egingo, beltzak diran
tokin nadin bizi:
—Ala da, esan zion
bestiak orduban,
desberdin bizi gera

guziok munduban;
guri gertatzen zaigu
kontu ori bera,
zuririk bat ez gera,
denok beltzak gera,
eta ni ere bizi
naiz asperturikan,
pozik eskapatuko
nukela andikan:
—orduban egin zagun
segiran trukara,
esan zion besteak;
zu orruntz, ni ara:
eta artapendurik
biyak itz aretan;
trukara egin zuten
egun artan bertan;
bañan sarri baitziran
oartutzen asi,
etzirala lenago
bezin lasai bizi;
maiz oroitzen baitziran
umeaz ta amaz,
anayaz eta beste
lengoko lagunaz;
bañan jiratzen nola
ez baitzan chit errez,
zeren lenaz jarriyak
zeuzkaten beldurrez,
alaz ere nork bere
aldetik igasi,
egin naiean sarri
ziran biyak asi;
bañan beren jabeak
ikusirik ala,
dantzan, kutizi utsa-
gatik zebiltzala,
estaka banarekin

irtenik bidera,
 izan zuten kostillak
 berotzeko era.

.

Onek erakusten du
 astoaren gisan,
 kutizioso asko
 oi generala izan;
 kutizi utsagatik
 beste bide gabe,
 maiz egin oi generala
 zenbait gaitzen jabe.

BEORRA ETA OTSOA.

Beorra amildurik
 aldaparak bera,
 zilipurdika joan zan
 erreka batera;
 eta ito ez ito
 urak zeramala,
 otsoak ikusirik
 menditikan ala,
 salta ta joan zitzaion
 bere baztarrera;
 eta nairik jateko
 urtatik atera,
 isatsetik tiraka
 zitzaiola ari,
 kopetean ostikoz
 kolpe bat berari,
 emanikan beorrak